Fædrelandet.

1849.

Abonnementspris i Kjøbenhavn 15 Mk. pr. Qvartal, 5 Mk. pr. Maaned, enkelte Nr. 6 Sk.; udenfor Kjøbenhavn 3 Rbd. pr. Qvartal frit i Huset. Hver Søgne-Aften udgaaer et Numer.
Bladets Contoir, store Kjøbmagergade Nr. 54, er aabent om Formiddagen Kl. 11—1.

10de Aarg. **Mandagen den 24. September.** **Nr. 222.**

— (Brev fra Flensborg af 21de Septbr.) — Hr. Redacteur! Jeg iler herved med at meddele Dem en under 17de dennes af Bestyrelses-Commissionen for Hertugdømmet Slesvig udstedt Bekjendtgjørelse, hvorved adskillige siden den 17de Marts 1848 udkomne Love og Anordninger for Hertugdømmet Slesvig blive satte ud af Kraft.

„For at bringe Hertugdømmet Slesvigs Regering, som ved Art. X af den, nærværende Bekjendtgjørelse vedhæftede, i Berlin den 10de Juli d. A. afsluttede Vaabenstilstands-Convention er overdraget til Bestyrelsescommissionen, i Samklang med de tractatmæssige Bestemmelser, saavelsom for at fjerne Tvivl og feilagtige Anskuelser, seer Bestyrelsescommissionen sig foranlediget til at bringe Efterfølgende til offenlig Kundskab.

Da efter Artikel X af den anførte Convention Bestyrelsescommissionen under Vaabenstilstanden er tractatmæssig alene berettiget til Hertugdømmet Slesvigs Regering, men denne dog af samme skal føres i Hs. Maj. Kongen af Danmarks Navn, saa kan af den en vedvarende Gyldighed ikke indrømmes de siden den 17de Marts 1848 udkomne Love og Anordninger og fastsatte Forvaltnings-Normer, som ikke stemme overens hermed, og ifølge Conventionen ogsaa savne deres væsenlige Grundlag, hvorved det dog selvfølgeligen ligger udenfor dens Opgave, paa nogensomhelst Maade at foregribe den endelige Løsning af muligen endnu svævende Spørgsmaal, idet denne forbeholdes den forhaabenligen snart indtrædende Fredsslutning.

Med Hensyn hertil blive af Bestyrelsescommissionen i Henhold til Fælles-Regeringens Bekjendtgjørelse af 22de Octbr. 1848 og de af Bestyrelsescommissionen hidtil allerede udgivne Bekjendtgjørelser endvidere følgende Love og Anordninger udtrykkeligen satte ud af Kraft:

1) den provisoriske Regerings Rescript af 13de Mai 1848, betræffende en Modification i Kirkebønnen;

2) samme Regerings Rescript af 17de Juli s. A., betræffende en Forandring af Embedsseglene;

3) den af den provisoriske Regering udgivne Anordning angaaende Valgene til den Forsamling, som sammenkaldes for at fastsætte den slesvig-holstenske Forfatning af 13de Juli 1848, tilligemed dens Anordning af samme Dato, betræffende Valgene, som skulde foretages ifølge denne Valglov;

4) den af den provisoriske Regering forkyndte Statsgrundlov for Hertugdømmerne Slesvig-Holsten af 15de Septbr. samt Loven af 28de April d. A., betræffende den midlertidige 1848, Forandring af flere Bestemmelser i Statsgrundlovens §§ 122, 123 og 129, og Loven af 29de Juni 1849, hvorved endvidere nogle af Statsgrundlovens Artikler sættes ud af Kraft;

5) den slesvig-holstenske Regerings Bekjendtgjørelse, betræffende den utilbørlige Brug af danske Faner og Cocarder, af 23de Septbr. f. A.;

6) den provisoriske Regerings Bekjendtgjørelse af 23de Septbr. 1848 og sammes Circulaire af s. D., betræffende Varetagelse af de slesvig-holstenske Skipperes Interesser i Udlandet;

7) den af den provisoriske Regering udgivne Valglov for den slesvig-holstenske Landsforsamling af 20de Octbr. f. A.;

8) den provisoriske Regerings Lov betræffende Sædet for Hertugdømmerne Slesvig-Holstens Regering af 30te Septb. f. A.;

8) den provisoriske Regerings Lov betræffende Ministeriernes Indretning af 16de Octbr. 1848, tilligemed en Anordning af Statholderskabet for Hertugdømmerne Slesvig-Holsten, betræffende Udfærdigelserne fra Statholderskabet for Hertugdømmerne Slesvig-Holsten og fra Ministerial-Departementerne af 28de Marts 1849;

10) den provisoriske Regerings Bekjendtgjørelse, betræffende Fordelingen af Ministerial-Departementernes Forretninger af 17de Octbr. f. A.;

11) den provisoriske Regerings Lov, betræffende Ministrenes Ansvarlighed af 21de Octbr. s. A.;

12) Loven om en provisorisk Centralmagts Indførelse for Tydskland af 28de Juni 1848 og samtlige Love betræffende dens Regeringsrettigheder, saavelsom Bestridelsen af Rigsmagtens og Centralmagtens Omkostninger, samt overhoved Rigspaalæg og Bidrag til det tydske Rige, navnligen ogsaa Loven angaaende Forkyndelsen af Rigslove og af den provisoriske Centralmagts Anordninger af 27de Septbr. 1848, tilligemed Forordningen og Anordningen, angaaende Udgivelsen af Rigslovtidenden af samme Dato, saavelsom Loven, betræffende Fremgangsmaaden i Tilfælde af Tiltale for Retten mod Medlemmer af den forfatningsgivende Rigsforsamling af 30te Septbr. 1848 og Loven til Beskyttelse for den forfatningsgivende Rigsforsamling og den provisoriske Centralmagts Embedsmænd af 10de Octbr. samme Aar, dog med Undtagelse af Loven angaaende en almindelig Vexelanordnings Indførelse for Tydskland af 26de November 1848, som tilligemed den af Statholderskabet for Hertugdømmerne Slesvig-Holsten givne Lov af 10de April dette Aar, angaaende den Rettergang, som indtil videre er at befølge i Vexelsager, indtil videre beholder sin Gyldighed;

13) den provisoriske Regerings Forordning af 1ste April forrige Aar tilligemed Reglementet af samme Dato for de Valg, som i Overensstemmelse med denne Forordning skulle foretages, og samtlige senere Anordninger, som have Hensyn til Valg af Deputerede til denne Forsamling, ligeledes alle Love angaaende en tydsk Forfatnings Indførelse, navnligen ogsaa Loven angaaende det tydske Folks Grundrettigheder af 27de Dec. 1848;

14) Lov, angaaende et tydsk Krigs- og Handelsflags Indførelse af 12te Novbr. 1848, og Forordning, betræffende Fuldbyrdelsen af Loven om det tydske Krigs- og Handelsflag af samme Dato.

Hvorefter Enhver sig haver at rette.

Flensborg, den 17de Septbr. 1849.

Bestyrelsescommissionen for Hertugdømmet Slesvig.

Tillisch. Greve til Eulenburg."

— Begivenhederne i Husum beskrives i „Alt. Mer.", som følger:

„Den 16de om Aftenen bleve Magistratens Medlemmer af Major Wussow, den preussiske Øverstcommanderende, skriftlig anmodede om at indfinde sig hos ham. Hver enkelt fik Ordre til at møde til forskjellig Tid, og denne Ordre tilstilledes ham først en halv Time før han skulde møde, omendskjønt Stafetten med Befalingen fra Bestyrelsescommissionen allerede var kommen fra Flensborg Aftenen iforveien. Det skulde naturligvis undgaaes, at man iforveien kom overens med hverandre om at handle i Fællesskab. Hver enkelt Magistratsmedlem blev det nu tilkjendegivet, at han enten maatte underskrive en ham forelagt Revers, hvori han ubetinget tilsagde Landsbestyrelsen Lydighed og Tilslutning til den Æresdeputation, der skulde hente Borgemester Davids eller — Hr. Majoren havde Ordre til foreløbig at suspendere ham fra hans Embede. Naturligvis valgte man det Sidste, hvorfor den preussiske Major Wussow befalede Magistraten paa Øieblikket at nedlægge sine Functioner, naar Davids betraadte Raadhuset. Magistraten har naturligvis foreløbig nedlagt Protest mod en saadan retsstridig og oprørende Fremfærd. Men nu skal der vælges en ny Magistrat. Til den Ende var Majoren beordret til at træde sammen med Communalbestyrelsen og i Fællesskab med denne foretage et nyt Valg. Men der stødte man paa den uventede Vanskelighed, at samtlige Borgerrepræsentanter erklærede ikke at kunne foretage en saadan Act som liggende udenfor deres Competence. Men den, der har Magten, har ogsaa Retten, og hvad bryder Landsbestyrelsen og en Major sig om Formerne. Da opfordrede altsaa Majoren imorges (den 17de) tre ansete Borgere til engang at besøge ham og meddelte dem under Besøget brevi manu: „de vare nu Senatorer og havde at indfinde sig paa Raadhuset mellem Kl. 4—5 for der at træde sammen med Davids, som vilde indtræffe til den Tid, og danne den nye Magistrat". Da man studser og vægrer sig, truer Majoren øieblikkelig at ville anvende militair Execution." — „Alt. Merc." har ikke erfaret om den „oc- „H. C." vide, at de 3 Borgere, da Major Wussow truede dem med en Indqvartering af 50 Husarer, der skulde have, de Menige en Flaske Vin og Officiererne 2 dito daglig, paa god Schleswigholsteinsk gav efter for Magten og overtog Archivet. Ifølge samme Blad sang Husarerne, der førte Davids ind i Byen: „Schleswig-Holstein stammverwandt! nun bringen wir einen Dänen ins Land!"

— Ligesom Borgerskabet i Husum tidligere har modtaget en Deputation fra Slesvig for at give Borgernes Beundring for Husumernes standhaftige og tappre Holdning et Udtryk, hvilken Deputation imidlertid ankom, da Husumerne allerede „havde givet efter for Magten," saaledes har Magistraten nu modtaget en Deputation fra det tydske Parti i Flensborg, der i de sidste Dage have holdt Forsamling i Casino og vedtaget en Adresse til Bestyrelsescommissionen.

— I „Const. Cor." skrives: At Hr. Lembke, der hidtil

David Copperfield juniors Levnet og Eventyr.

Tiende Capitel.

Jeg forsømmes og forsørges.

Det første, Miss Murdstone gjorde, da Begravelsesdagen var forbi og der atter var blevet lyst i Huset, var, at hun sagde Peggotty op med en Maaneds Frist. Saa lidt Peggotty end syntes om denne Condition, troer jeg dog, at hun for min Skyld vilde have foretrukket den for den allerbedste i Verden; hun fortalte mig, at vi maatte skilles, og fortalte mig ogsaa hvorfor, og vi sørgede sammen i al Oprigtighed.

Hvad mig selv og min Fremtid angik, blev der ikke talt et Ord, eller gjort et eneste Skridt, men jeg er vis paa, at de vilde have været glade ved ogsaa at have kunnet sige mig op med en Maaneds Frist. Engang tog jeg Mod til mig og spurgte Miss Murdstone, naar jeg atter skulde tilbage til Skolen, men hun svarede mig ganske kort, at hun ikke troede, jeg nogensinde mere kom derhen. Det var Alt, hvad jeg fik at vide. Jeg længtes meget efter at erfare, hvad der skulde blive af mig, og det gjorde Peggotty med; men hverken hun eller jeg kunde indhente nogen Oplysning om den Ting.

Der foregik imidlertid een Forandring i min Stilling, som, uagtet den befriede mig for mange Sorger for Øieblikket, kunde have gjort mig endnu mere urolig for min Fremtid, dersom jeg havde været istand til at tænke nøiere over den, og det var denne. Den Tvang, som hidtil var bleven lagt paa mig, blev nu aldeles opgiven. Det var saa langt fra, at det nu længer forlangtes af mig, at jeg skulde holde mig paa min kjedsommelige Post i Dagligstuen, at Miss Murdstone endog flere Gange, naar jeg vilde sætte mig der, truede mig til at gaae bort. Det var saa langt fra, at jeg advaredes mod Peggottys Selskab, at der, naar jeg kun ikke befandt mig i Mr. Murdstones, aldrig blev søgt eller spurgt efter mig. I Begyndelsen svævede jeg hver Dag i Frygt for, at han atter vilde tage sig af min Opdragelse, eller at Miss Murdstone vilde hellige sig til den; men jeg begyndte snart at indsee, at denne Frygt var ugrundet, og at jeg ikke havde andet end Forsømmelse at vente mig.

Jeg troer ikke, at denne Opdagelse dengang voldte mig synderlig Smerte. Jeg var endnu fortumlet af Rystelsen over min Moders Død og i et Slags bedøvet Tilstand med Hensyn til alle underordnede Anliggender. Jeg husker rigtignok, at jeg undertiden grublede over Muligheden af, at jeg nu ikke mere kom til at lære Noget, eller blive Gjenstand for nogen Omsorg overhovedet, og at jeg kunde voxe op til et lurvet, tungsindigt Menneske, der drev omkring i Landsbyen uden at bestille Noget, samt over, hvorledes jeg skulde blive denne Forestilling qvit ved at løbe bort ligesom Helten i en Roman og søge min Lykke andetsteds; men Alt dette var kun forbigaaende Syner, Drømme ved høilys Dag, som jeg imellemstunder sad og betragtede, som om de vare svagt tegnede eller skrevne paa min Kammervæg og, naar de smeltede bort, efterlode den ligesaa tom som tilforn.

„Peggotty", sagde jeg med en tankefuld Hvisken en Aften, medens jeg varmede mine Hænder ved Kjøkkenilden, „Mr. Murdstone holder endnu mindre af mig end før. Han har aldrig holdt meget af mig, Peggotty, men nu vil han ikke engang see mig, naar han kan undgaae det."

„Maaskee det er hans Sorg, der er Skyld deri", svarede Peggotty, idet hun strøg mit Haar tilside.

„Jeg er selv meget bedrøvet, Peggotty. Dersom jeg ku troe, at det var hans Sorg, der er Skyld deri, vilde jeg slet ikke tænke derpaa. Men det er ikke det; ak nei, det er ikke det".

„Hvoraf veed De, at det er ikke det?"

„O, hans Sorg er noget ganske Andet. Han er meget bedrøvet i dette Øieblik og sidder ved Kaminen med Miss Murdstone; men dersom jeg nu gik ind, Peggotty, vilde han blive een Ting til".

„Hvad vilde han da blive?" spurgte Peggotty.

„Vred", svarede jeg og efterlignede uvilkaarligt hans rynkede Pande. „Dersom han kun var bedrøvet, vilde han ikke see saaledes paa mig, som han gjør. Jeg er kun bedrøvet og det gjør mig venligere tilmode".

Peggotty sagde Intet en liden Stund og jeg varmede mine Hænder, medens hun sad og taug stille.

„Davy", sagde hun omsider.

har været ansat ved det preussiske Gesandtskab i Madrid, skal forsættes til Kjøbenhavn, for foreløbig at overtage de Forretninger, som ellers bestyres af Gesandtskabets Legationssecretair, hænger sammen med den Plan at grundlægge et Consulat i Danmark. Først havde man hertil bestemt Helsingør. — Hr. v. Usedom, hidtilværende Gesandt i Rom, skal efter Forlydende være bestemt til Preussens Befuldmægtigede ved Fredsunderhandlingerne med Danmark.

— Ifølge „Deut. Ref." har Landsbestyrelsen i Slesvig indledet Undersøgelser for Overretten mod den provisoriske Politimester Krohn i Flensborg, paa Grund af, at han, efter at Landsbestyrelsen allerede var installeret i Flensborg, har grebet og fængslet flere Slesvigere — der vare flygtede for at undgaae at tjene i den schleswigholsteinske Hær, men nu vare vendte tilbage — for at aflevere dem til Sessionen i Rendsborg. — Ligeledes har Commissionen indstævnet for sig Føreren for Gendarmerne, en forløben Polak, i det mindste lyder Individet et uudtaleligt polskklingende Navn. Han har imidlertid, som rimeligt er, undskyldt sig med Forfald.

— Foruden „Dannevirke" i Haderslev vil nu ogsaa „Flensb. Zeit." komme i Gang igjen i Flensborg under sin tidligere Redacteur, Kastrup.

— „Kiel. Corresp." er overordenlig indigneret over den af os tidligere meddelte Artikel af „Lloyd", der ender med de tydelige Ord, at „Østerrig nu vilde tale forstaaelige Ord til fornuftige Øren": „Skjønne Udsigter for Hertugdømmerne," hedder det; den østerrigske Regering har viist enhver Nærmelse fra de schleswigholsteinske Autoriteters Side tilbage. Den har, om vi ikke feile, forbeholdt sig engang som europæisk Magt at tage afgjørende Beslutning, som tydsk Magt har den henvist til Frankfurt; den har vægret sig ved at modtage en schleswigholsteinsk Agent i Wien. De en saadan Mand af gammel Adel og conservativ Tænkemaade medgivne Creditiver har den sendt uaabnede tilbage." Moralen er, at Frelsen, hvis den endnu er mulig, alene kan komme fra Berlin.

— Den slesvigske Bestyrelsescommissions Bestemmelse, ifølge hvilken de schleswigholsteinske Sedler ikke tør modtages i de offenlige Kasser i Hertugdømmet, var nødvendig, siger „Morn. Chron.'s" Berlinercorrespondent, for at Slesvig ikke skulde rammes af de samme Ulykker, som ere foraarsagede i Ungarn ved Kossuths ubegrændsede Udstedelse af de Papirspenge, der bære hans Navn. Blev en saadan Udstedelse ikke standset, kunde der ingen Grændser sættes for Fabrikationen, og hvad enten Byrden tilsidst vilde falde paa Danmark, eller paa Hertugdømmerne, vilde Resultatet dog blive det samme for Folket, som i sin Tid vilde komme til at indløse Sedlerne, eller paa anden Maade til at bøde for deres Udstedelse. Imidlertid fortsætter Statholderskabet sine kostbare Rustninger og søger at tilveiebringe et betydeligt Artilleri, en meget dyr Morskab. Endnu er der intet Skridt gjort med Hensyn til de endelige Fredsunderhandlinger, medens Tiden gaaer og Halvdelen af Vaabenstilstandstiden, Opsigelsesfristen af sex Uger derunder dog ikke indbefattet, allerede er forløben. Den preussiske Regering har imidlertid fuldstændiggjort den overordenlige Mission, der er anbetroet Hr. v. Werther i Kjøbenhavn, ved at udnævne Hr. Lembke til Secretair. Denne Diplomat er nylig vendt tilbage fra Madrid, hvor han var ansat ved den preussiske Legation og har efterladt sig mange Venner. Det hedder ligeledes, at den preussiske Gesandt ved den hellige Stol, Hr. v. Usedom, der for Tiden opholder sig med Orlov i Berlin, er udnævnt eller, rettere sagt, skal udnævnes til preussisk Plenipotentiair for at underhandle om Grundlaget for en varig Fred med Danmark. Hr. v. Usedoms Erfaring og fuldkomne Kjendskab til Spørgmaalet gjøre ham velskikket til dette Hverv, hvori han, dersom engelsk Mægling skulde behøves, vil blive understøttet af Lord Westmoreland, hvis Bestræbelser Danmark og Preussen væsenligen skylde den nuværende Vaabenstilstand.

— Under 17de September er der udfærdiget følgende Bekjendtgjørelse angaaende Ophævelsen af det kgl. Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancelli:

„I Overensstemmelse med min derom allerunderdanigst nedlagte Forestilling har det behaget Hs. Mj. Kongen ved allerhøieste Resolution af 2den ds. at ophæve det kgl. slesvig-holsten-lauenborgske Cancelli.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab, med Tilføiende, at alle Breve, vedkommende de under bemeldte Cancelli henhørende Sager, ville for Fremtiden være at stile til mig, som den Minister, til hvem det ved allerhøieste Resolution af 15de Novbr. f. A. er overdraget at varetage disse Sager.

Kjøbenhavn den 17de Septbr. 1849.

A. W. Moltke."

— Under 21de September er fra Finansministeriet udgaaet følgende Bekjendtgjørelse angaaende Foreningen af Zahlkassen og Statsgjeldskassen til een samlet Kasse under Navn af „Finans-Hovedkassen":

„Da det er anseet for nødvendigt, at den hidtil bestaaende Adskillelse mellem de to Finans-Hovedkasser — Zahlkassen og Statsgjældskassen —, som væsenligst begrundet i den tidligere Adskillelse i selve Finansbestyrelsen, nu ophæves, har Hs. Mj. Kongen under 12te ds. allernaadigst resolveret:

1) at de ovennævnte to Hovedafdelinger af Statskassen fra næstkommende 1ste October forenes til een samlet Kasse under Navn af „Finans-Hovedkassen", og til Kasserer ved denne Kasse allernaadigst udnævnt hidtilværende Zahlkasserer, Justitsraad R. C. Stæger; samt

2) at der til Besørgelsen af de hidtil til Statsgjæld-Kassererposten henlagte Kassererforretninger for Livrente- og Forsørgelses-Anstalten samt Livsforsikkrings-Anstalten i Kjøbenhavn ligeledes fra næstkommende 1ste October oprettes en egen Kassererpost ved bemeldte Anstalter, og i denne allernaadigst beskikket hidtilværende Statsgjældskasserer, Justitsraad P. Klein.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende."

— Flere Medborgere have anmodet os om at henlede Politiets Opmærksomhed paa Beskaffenheden af den Frugt, der falbydes dels paa Skibe i Havnen dels af Sælgekoner. Den skal nemlig ofte være fordærvet, ofte umoden, og da den paa Grund heraf sælges til usædvanlig billige Priser — 16 Pærer eller en Snes Blommer, have vi hørt, for 1 Sk. — saa er det visselig at befrygte, at Børn og fattige Folk nyde den i Overmaal, hvilket, da den asiatiske Cholera ikke er langt borte og Tilfælde af den danske nok ikke saa sjeldent forekomme, let kunde have betænkelige Følger for Sundhedstilstanden heri Byen.

— Ved at gaae forbi Frue Kirkes Hovedportal forleden Dag, bemærkede vi til vor Ærgrelse, at den Bygmester, der forestaaer Kirkens Reparation, ikke har mere Pietet for Thorvaldsen og hans Konst, end at han lader hans herlige Johannesgruppe oversmøre med en lys Oliefarve. Ikke blot faae Figurerne herved en ubehagelig fidtet Glands, men naar en saadan Overpensling er foregaaet et Par Gange, saa ere deres oprindelige Former afslidte og fordærvede. Det forekommer os, at det brændte Leer, hvoraf Gruppen er gjort, og som for at kunne taale Veirligets Paavirkning i sin Tid er ferniseret, havde en saa smuk Farve, som man kunde ønske et Billedværk; der behøvedes jo slet ikke Andet end en mørkere Baggrund for at fremhæve det, og denne maatte man sagtens kunne bringe i Harmoni med den øvrige Bygnings Farve.

— Foruden de store Fester for de hjemvendte Tropper i Rosenborg Have, har der i den sidste Uge, som ogsaa tidligere omtalt, fundet flere mindre Festligheder Sted paa de militaire Hospitaler for de saarede og convalescente Krigere. Disse Fester, der naturligvis have været indrettede med særligt Hensyn til dem, der skulde være deres Hoveddeltagere, og som ere bekostede af det ved frivillige Bidrag tilveiebragte Fond, men hvis Anordning mindre skyldes den communale Comitee, end andre Medborgeres — blandt hvilke vi særlig nævne Hr. Balletmester Bournonville — velvillige Opoffrelse, — sluttedes endelig igaar med et lille Gilde for Søetatens Saarede paa Hospitalet i Nyboder. Foruden Hospitalets Personale var Marineministeren, endel af Søetatens, nogle af Landetatens Officierer og talrige Tilskuere og Tilskuerinder samlede i Gaarden, hvor et med Flag, Grønt og Vaaben decoreret Telt var opreiste. Den skandinaviske og Haandværkersangforeningen underholdt afvexlende Selskabet, og der tømtes flere Skaaler. General Schleppegrell udbragte paa en smuk Maade Marinens, og Marineministeren i meget anerkjendende Udtryk Landetatens; med stor Glæde modtoges det varmt udtalte Ønske om en stedsevarende broderlig Samvirken mellem begge. Tilsidst takkede Ministeren, i Søetatens Navn, Staden Kjøbenhavn for de Fester, hvorved den havde lagt sin Paaskjønnelse af Krigernes Stræben for Dagen.

— Jfr. Bergnehr er igaar vendt tilbage fra sin Udenlandsreise. Den første Rolle, hvori hun agter at optræde, vil efter Forlydende blive Donna Anna i „Don Juan".

— Sjællandske Jernbane. Paa Banens første Afdeling, Kjøbenhavn—Roeskilde, er i Ugen fra den 16de til den 22de September befordret 9570 Personer, og Indtægten for Personfreqvensen har været 4345 Rbd. 48 Sk., for Godstransporten 509 Rbd. 41 Sk.

Udlandet.

Preussen. — Ligesom i det første Kammer har nu Udenrigsministeren ogsaa i det andet Kammer forelagt de Vaabenstilstanden med Danmark vedkommende Actstykker. I Mødet den 19de ledsagede Grev Schleinitz Forelæggelsen med følgende Tale:

„Jeg har det Hverv at forelægge det høie Kammer flere Actstykker angaaende det schleswig-holsteinske Anliggende samt en udførlig Memoire indeholdende de Motiver, hvorfra Regeringen gik ud i disse Forhandlinger. Jeg vil derfor ogsaa her indskrænke mig til i Almindelighed at betegne de ledende Synspuncter. Efter Aabningen af de sidste Underhandlinger i London havde Regeringen faaet den Overbevisning, at ethvert Forsøg til en fredelig Løsning af dette Spørgsmaal paa andre Betingelser end dem, paa hvilke Tractaten af 10de Juli hviler, vilde være stødt paa uovervindelige Vanskeligheder.

„Først og fremmest maatte Regeringen henvende sin Opmærksomhed paa, at Fortsættelsen af Krigen vilde have Fortsættelsen af alle de Trængsler til Følge, som paa det Dybeste have rystet Østersøprovindsernes Velstand. Talrige Petitioner have vidnet herom. Ved Siden imidlertid af de Grunde, til hvilke de materielle Interesser bød at tage Hensyn, paatrængte sig meget vigtigere Grunde af høiere politisk Betydning. Krigen med Danmark adsplittede Preussens Kræfter, hemmede dets Virksomhed i et Øieblik, hvor det mere end nogensinde var nødvendigt at sammenholde alle dets Kræfter for at løse de Spørgsmaal, som Preussen for sin Æres og for sit Kalds Skyld ikke kunde unddrage sig. Men endnu mere. Til det danske Spørgsmaal havde store Sympathier i Udlandet knyttet sig, hvis Krænkelse let kunde hidføre alvorlige Forviklinger med de europæiske Magter. Der behøvedes kun en ubetydelig maaskee ved et eller andet Til-

---

„Ja, Peggotty?"

„Jeg har søgt paa alle mulige og umulige Maader at faae mig en antagelig Condition her i Blunderstone; men det lader sig ikke gjøre, min kjære Dreng".

„Hvad har Du da i Sinde, Peggotty? Vil du gaae Din Vei og søge Din Lykke?" spurgte jeg tankefuld.

„Jeg bliver sagtens nødt til at tage til Yarmouth", svarede Peggotty, „og opholde mig der".

„Naa, Du kunde da være kommen længere bort", sagde jeg lidt opmuntret, „og været saa godt som tabt for mig. Der kan jeg dog besøge Dig engang imellem, min kjære gamle Peggotty! Du reiser altsaa ikke til den anden Ende af Verden"?

„Tvertimod, om Gud vil"! udbrød Peggotty med stærk Bevægelse. „Saalænge De er her, min egen Dreng, vil jeg see til Dem hver Uge een Gang om Ugen saa længe jeg lever!"

Jeg følte en tung Sten falde fra mit Bryst ved dette Løvte, men det var endnu ikke Alt; thi Peggotty vedblev:

„Seer De, Davy, jeg vil besøge min Broder paa en fjorten Dages Tid, til jeg faaer seet mig en Smule om og er kommen lidt til mig selv igjen; og nu har jeg tænkt, at siden de ikke bryde sig om Dem her, kunde De jo ligesaa godt følge med mig."

Kunde Noget, med mindre det havde været, at jeg var kommen i et helt forskjelligt Forhold til alle Andre her, Peggotty undtagen, dengang have vakt nogen Fornemmelse af Glæde hos mig, saa var det fremfor Alt dette Forslag. Tanken om atter at omgives af alle disse ærlige Ansigter, som straalede af Fornøielse ved at byde mig velkommen; om atter at opleve den kjære, fredelige Søndag Morgen, naar Klokkerne ringede, Stenene faldt i Vandet og de dunkle Skibe brøde frem gjennem Taagen; om at spadsere med lille Mille og betroe hende mine Sorger og finde et Tryllemiddel mod disse i Muslingskallerne og Smaastenene paa Strandbredden, frembragte Ro i mit Hjerte. Den forstyrredes rigtignok strax igjen ved en Tvivl om, at Miss Murdstone vilde give sit Samtykke; dog ogsaa den fjernedes snart, da hun kom ud for at foretage en Aftenvisitation i Fadeburet og Peggotty med en Kjækhed, som forbausede mig, øieblikkelig bragte Sagen paa Bane.

„Drengen vil gaae og dovne der", sagde Miss Murdstone, idet hun saae ned i en Krukke med sure Agurker, „og Lediggang er Roden til alt Ondt. Men han vilde ogsaa gaae og dovne her — eller hvor det saa er, tænker jeg."

Jeg kunde see, at Peggotty havde et skarpt Svar paa Tungen, men hun sank det for min Skyld og forblev taus.

„Hm", sagde Miss Murdstone, idet hun vedblev at holde Øie med de sure Agurker, „det er vigtigere, end alt Andet, det er af overveiende Vigtighed, at min Broder ikke forstyrres, eller forurolige, og derfor er det vel bedst, at jeg siger ja."

Jeg takkede hende, dog uden at yttre nogen Glæde, for ikke derved at give hende Anledning til at tage sit Samtykke tilbage, og jeg kunde heller ikke andet, end ansee dette for en klog Fremgangsmaade, da hun vendte sine Øine fra Agurkekrukken mod mig i et saadant Anfald af Surhed, som om hendes sorte Øine havde indsuget hele dens Indhold. Tilladelsen var imidlertid given og kaldtes ikke tilbage; thi da Maaneden var omme, vare Peggotty og jeg færdige til at reise.

Mr. Barkis kom ind i Huset for at hente Peggottys Tøi. Jeg havde aldrig før seet ham gaae indenfor Haveporten, men denne Gang gik han ind i Huset, og da han tog den største Kuffert paa Nakken og gik ud med den, gav han mig et Blik, hvori det forekom mig, at der laa et vist Udtryk, dersom et Udtryk nogensinde kunde siges at have fundet Vei til Mr. Barkis's Aasyn.

Peggotty var naturligvis nedslaaet ved at forlade hvad der havde været hendes Hjem i saa mange Aar, og hvor hendes Livs to stærkeste Tilknytningspuncter, min Moder og jeg, havde dannet sig. Hun havde ogsaa meget tidlig om Morgenen været paa Kirkegaarden og satte sig op paa Vognen og blev siddende med Tørklædet for Øinene.

Saa længe hun var i denne Stemning, gav Mr. Barkis intet Livstegn fra sig. Han sad paa sin sædvanlige Plads og i sin sædvanlige Stilling ligesom en stor udstoppet Figur; men da hun begyndte at see sig om og tale til mig, nikkede og grinede han flere Gange, skjønt jeg ikke har mindste Begreb om ad hvem, eller hvad han mente dermed.

„Det er smukt Veir, Mr. Barkis", sagde jeg for Høflighedens Skyld.